



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MCCCXVI. ad annum MCCCCXXIII.

Parisiis, 1644

Epistola II. Ioannis Papae XX. Ad Vniuersos Fideles, De bello Saracenis
inferendo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15653

corporibus, sint in celo celorum regno & paradiso cum Christo in consortio angelorum congregata, & videant Deum facie ad faciem & diuinam essentiam clare, in quantum conditio & status patitur animæ separata. Si vero alia & alia contra materiam huius per nos dicta & prædicata vel scripta fuerunt, quæ quomodo illa prædicauimus vel scripsimus contra præmissa vel alia, quæ fidem concernant catholicam, sacramque scripturam, aut bonos mores, illa abnegamus, & determinationem ecclesiæ & sacræ scripturæ approbamus. Alias autem dicta vel scripta illa habemus, & habere volumus pro non dictis & scriptis, eaque reuocamus expresse. Ac prædicta omnia, & quæcumque dicta & prædicata fuerunt, vel scripta per nos de quacumque materia, vbicumque, & in quocumque loco, & in quocumque statu, quem habuimus & habemus, vel habuerimus, omnia submittimus determinationi ecclesiæ, ac successorum nostrorum. Nul- li ergo omnino liceat hominum hanc paginam nostræ declarationis & constitutionis infringere, vel *ei ausu teme-^{cam} rario contraire. Datum Auinione tertio Nonas Decembris, pontificatus nostri anno XIX. Hac siquidem reuocatione facta, statim die & hora supradictis expirauit, &c.

EPISTOLA II.

IOANNIS PAPÆ XX.

AD VNIVERSOS FIDELIS,

De bello Saracenis inferendo.

Ioannes episcopus, seruus seruorum Dei, vniuersis Christi fidelibus, præsertim neophytis & catechumenis, ac omnibus Christianitati adhærentibus, ad quos patentes literæ, bulla sedis apostolicæ præmunitæ peruenerint, salutem & apostolicam benedictionem.

FILII quos genuit Iesus Christus, non per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per suum proprium sanguinem, cum a damnationis crimine mortalium versa vice, in sua cruce vnda sacrosancti sui sanguinis nos redemit. Noueritis nos absque hæsitacione aliqua infideli, quod nos a sapientissimo & Christianissimo barone dile-

cto filio nostro Philippo comite d'Aniou, filio secundum carnem victoriosissimi viri domini Caroli de Valois, habuimus & recepimus, & coram nobis & confratribus nostris cardinalibus in pleno consistorio de verbo ad verbum legere fecimus quasdam literas legitimas & integras, in quibus continentur quæ sequuntur, in hunc modum.

*Sanctissimo ac beatissimo in Christo patri ac domino, domino Ioanni
sacrae Romanae ecclesiae summo pontifici, omnibusque
Christi alumnis, Philippus comes d'Aniou.*

Sanctissimo (inquam) patri nostro prædicto, cum inclinato sanctorum pedum osculo supplicem per omnia famulatum, & dictis alumnis Christi eidem subiectis non fictam, sed remissiuam in Domino caritatem. Innotescant omnes in Christo fideles apud Deum, quod anno Domini MCCCXXI. die Veneris post natiuitatem B. Ioannis Baptista facta fuit horribilis eclipsis solis in comitatu d'Aniou & de Touraine, ita quod fere per quatuor horarum spatium illius diei sol esset inflammatus & rubeus tamquam sanguis; & in nocte illius diei luna foret deturpata & obscurata velutifaccus: ita quod crederent habitatores terræ, esse in nouissimo fine mundi. Nec non & in ipsa die audita fuerunt incogitabilia tonitrua, & ineffabiles coruscationes visæ: sic quod nonnulli viderunt quamplurimos ignium globos de cælo supra terram & supra domos cadentes: ita quod tecta palea cooperta in quibusdam locis sunt combusta, & fuit visus quidam draco terribilis in aere, cuius flatu & anhelitu fœtido gentes non modicæ sunt extinctæ. Insuper terræmotus in quibusdam locis fuit, & alias quod tota terra tremere, ita quod tremore ipsius quamplurima hospitia super mare Angliæ situata corruerunt. Interea in crastino illius diei in comitatu memorato nostræ gentes cœperunt Iudæos propter imprecationes, quas contra Christianitatem perpetrarunt, inuadere: & inscrutantes diligenter domos ipsorum Iudæorum, in domo cuiusdam Iudæi, cuius nomen Bananias, in secretiori domus suæ loco, in quodam forti scrinio, quo thesaurum & secreta sua reponebat, inuenta fuit quædam pellis † mutonina, intus & foris Hebraice conscripta, cuius patentis literæ sigillum tale erat.

A iij

Laqueus figilli erat de serico puro coccineo, sigillum annexum de auro probatissimo, in pondere nouemdecim Florentiæ florenorum. In ipso sigillo summatim & breuius procedendo, imago Christi crucifixi eleuata subtili opere erat sculpta, & quidam Iudæus, siue Sarracenus horribilis, incuruatus, per summitatem cuiusdam scalæ brachio crucis appodiata, cum duabus manibus femoralibus retractis super genua, secretiora suarum natium (quod fordidum est dicere) ante dulcis Christi faciem collocando. Cuius literæ tenorem gentes nostræ minime curassent, nisi repente & ex casu illud sigillum longum & latum percepissent. Scripturam vero huius literæ nobis exposuerunt duo Iudæi baptizati. Præsertim & idem Iudæus Bananias, cum sex aliis Iudæis in literatura Iudaica satis peritis: non tamen voluntarie, sed vi & metu. Cum tamen fuerunt grauius segregati positi in quæstionibus & tormentis, & pro constanti dicti Iudæi in huius literæ expositione satis sufficienter vnum & idem dicebant, vel quasi similia loquebantur, quæ omnia transtulerunt tres periti Christiani clerici in theologica veritate, de lingua Hebraica in Latinum, prout diligentius potuerunt: quæ verba fuerunt talia, & tot & tanta. Gloriosissimo ac præpotentissimo circuli huius mundi domino, domino Amicedich regi triginta & vnus regnorum, videlicet de Iericho, de Ierinocht, de Ay, de Irem, de Lebna, de Lachie, de Gazer, de Hebron, de terra Gessen, de Basan, de tota terra montana, de Cadefbarne, de vniuersa Hethæorum, Amorrhæorum, Iebusæorum, * Ferescorum, & Cucorum, vsque ad radicem Ar-

* f. Phere-
corū,
* f. Ma-
spha

non intra * Maffe, & ceteris regnis ad nostram ædificationem recitandis modicam, tam soldanis & admirandis, præcipue Zabin soldano de Azor & Iodab, admirando de Abdon, & Semeren, exercituum militiæ vestræ principi, omnibusque auriculariis, coadiutoribus, accessoriis & subregibus vestris, Hanayas Hebræus cum toto populo Israelitico, inclinatissimam subiectionem perennem, cum promptissima obedientia debitaque deuotione. Præpotentissime mi rex, cum prænominatis vestris magnatibus, satrapis, & baronibus. Cum iam dum a plantatione mundi anno sex millenario ducenario nonage-

nario quaternario, & deinceps pluries vestra excellentissima regia maiestas per mediatorem vestrum subregem de Granata, & ipsius sapientes in populo Hebraico supradicto benigniter dignata est, cum nobis facto fœdere perpetuo intimare, quod sancti patres nostri, videlicet Enoch qui translatus fuit, & Elias, qui vidente & testante discipulo suo Elisæo in paradysum in curru igneo fuit subuectus, publice apparuerunt vestris gentibus in monte Thabor, ipsis doctrinam legis nostræ allegando & docendo: nec non in quodam concauo conuallium montis Sinai inuenta est arca nostra testamenti: quam arcam cum ingenti deuotionis tripudio & iubilatione, cum inæstimabili equitum & peditum gentis vestræ, in quadam vestra principali ciuitate, quæ vocatur Ay, fecistis honorifice deportari: & in ipsa dicta arca, ipsam reuerenter aperiendo, inuenistis manna, quod nobis Deus in deserto dedit, sanum, mirabiliter odoriferans, ac etiam incorruptum, cum virgis Moyfi & Aaron, & tabulas legis nostræ lapideas digito Dei sculptas: quæ omnia supradicta, & miraculosiora & mirabiliora, in dicta terra vestra ob deuotionem gentium perpetrarunt, asserentes firma fide quod non est alius Deus præter magnum Deum nostrum, * quia locutus est nobis in monte Sinai ore ad os, sicut solet amicus amabiliter loqui ad amicum: & affectuosissime desideratis circumcidi, & ad legem nostram, quam ipse Deus, non alius, dedit nobis, redire bono animo & conuerti, & quod redderetis nobis terram supradictam fluentem mel ac lac, quam Deus repromisit: si videlicet aliquo caute-
loso ingenio gentem Christianam, quæ credunt filio cuiusdam mulieris simplicis & pauperis de lege nostra, quæ vestram hereditatem & patrum vestrorum vsurpando minus iuste: si, inquam, eandem sub iugo æternæ seruitutis vestræ domaremus: & præsertim ponetis nos in possessione libera & pacifica de ciuitate magna Ierusalem, & de Iericho, & de Ay, in qua requiescit sanctissima arca, si possemus vos inthronizare super thronum regni & præclaræ ciuitatis Christicolarum Parisius, & quod ad omnia ista percipienda in omnibus iuuaretis nos. Interea sicut valetis agnoscere per prædictum nobilem vestrum subregem de Granata, super hoc adhibuimus vnam cal-

* f. qui

lidam & subtilem cautelam , quia posuimus venena in potationes, ex corruptis, & pulueres de malis & amaris herbis, & de sanguinibus reptilium venenosorum in suis aquis, puteis & cisternis, fontibus & quibuslibet fluuiis: vt ipsi Christiani suo tempore vnusquisque secundum complexionis suæ qualitatem vapore corrupto prædictorum venenatorum morte* internali extinguantur: & maxime propter copiosam pecuniam nostram per quosdam pauperes legis ipsorum, qui vocantur leprosi, fecimus fieri istud idem. Sed prædicti pauperes miserrimi leprosi in his se simplices habuerunt, quia & nobis detraxerunt & accusauerunt, & ab aliis Christianis decepti, totum factum confessi sunt. Ita tamen, quod (in quo nobis est exaltatio) ipsi Christiani suos confratres Christianos leprosos depopulauerunt & destruxerunt penitus, & eidem leprosi Christiani suos confratres Christianos impocotauerunt (quod est bonum signum, cum omne regnum in se diuisum debeat desolari) & etiam propter accusationem prædictorum leprosoforum fuimus turpiter capti, & crudeliter incarcerati: quod martyrium patienter pro Deo sustinimus, & ab ipsis Christianis quotidie sustinemus, vt nobis in centuplum Deus retribuatur in futurum. Et procul dubio credimus depopulati fuisse, nisi grandis noster thesaurus corda eorum in auaritia obdurasset: vnde aurum & argentum nostrum & vestrum nos redemit, prout valetis scire ista omnia per prædictum subregem vestrum de Granata. Transmittatis nobis argentum & aurum, quia speramus facere maiora, dum aliquod spatium transierit, si impocotationes istæ non bene fecerint cursum suum. Si autem fecerint (quod optamus) tunc vobis bene notum faciemus. Ita quod Deo adiuuante poteritis transfretare mare ad portum Granatæ, & super residuum Christianorum extendere magnificum vestrum gladium in manu potenti vestra dextera & brachio eleuato. Et postea sedebitis apud Parisius super thronum: & nos similiter libere possidebimus terram patrum nostrorum nobis a Deo repromissam, & inde erimus vnanimis sub lege vna & sub Deo vno viuentes. Et non erit amplius in sæculo vllus dolor, nec vlla oppressio in æternum. Vnde dicit noster sapiens Salomon: *Qui adhæret vni Deo, vna vo-*

*f. innaturali

lun-

*luntas est cum eo. Et beatus Dauid: Ecce quam bonum & Pſal. 132.
quam iucundum, habitare fratres in unum.* Sed de ipsis Chri-
ſtianiſ prophetauit noſter ſanctus propheta Oſee, dicens:
Diuiſum eſt cor eorum, & ideo interibunt. Excellentiſſimæ Oſee 10.
regiæ maieltati veſtræ tranſmittimus hoc patens chiro-
graphum per Sadoch ſummum ſacerdotem Hebræo-
rum, & magnum Leonem fatiſ peritum in ſcientia legis
noſtræ, qui vobis exponet melius vniuerſa.

Nos igitur Ioannes prædictus, ſeruus ſeruorum Dei,
quoniam quidem intelleximus, quod deuotiſſimus &
Chriſtianiſſimus dilectus filius noſter memoratus Philip-
pus comes d'Aniou præparat ſe ad arripiendum iter ſuum
contra illam gentem crudelem Sarracenam, propter Chri-
ſtianiſ exaltationem, & ad vindicandam Chriſti mor-
tem: eundem vero in quacumque die iter ſuum acce-
perit, cum ſua comitiua, ac ipſum poſt ſequentes, aucto-
ritate Dei omnipotentis & virginis eius matris, ac beato-
rum apoſtolorum Petri & Pauli, exnunc a pœna abſolui-
mus, & a culpa, &c.

EPISTOLA III.

IOANNIS PAPÆ XX.

AD CAPITVLVM ECCLESIE PRAGENSIS.

De proceſſu papæ contra Ludouicum regem
Romanorum.

*Ioannes episcopus, ſeruus ſeruorum Dei, dilectis filiis, capitulo
eccleſiæ Pragenſis, ſalutem & apoſtolicam benedictionem.*

NVPER contra dilectum filium, magnificum virum,
Ludouicum ducem Bauariæ, ſuper eo quod electio-
ne ſua in regem Romanum, promouendum in imperato-
rem per quosdam qui vocem in electione huiusmodi ha-
bere dicuntur, in diſcordia celebrata, per ſedem apoſtoli-
cam (ad quam electionis huiusmodi & perſonæ electæ exa-
minatio, approbatio, admiſſio, ac etiam reprobatio & re-
pulſio noſcitur pertinere) non admiſſa, nec etiam repro-
bata, adminiſtrationi regiminis Romani regni ſeu impe-
rii ſe irreuerenter ac indebite per ſe & alioſ ingerebat, de
fratrum noſtrorum conſilio, & apoſtolicæ plenitudine
poteltatis, præſente multitudine copioſa fidelium, vi-

Concil. Tom. 29.

B